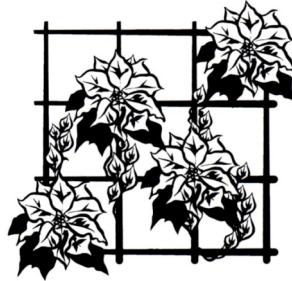

4. nedjelja došašća C

Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina! (Lk 1,45)

Prvo čitanje

Mihej 5,1-4a

Ovo govori Gospodin: "I ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od dana vječnih." Zato će ih Gospodin ostaviti dok ne rodi ona koja ima roditi. Tada će se Ostatak njegove braće vratiti sinovima Izraelovim. On će se uspraviti, na pašu izvodit svoje stado silom Gospodnjom, veličanstvom Imena Boga svojega. Oni će u miru živjeti jer će on rasprostrijeti svoju vlast sve do krajeva zemaljskih. On – on je mir!

Drugo čitanje

Hebrejima 10,5-10

Braćo i sestre! Krist ulazeći u svijet veli: "Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio; paljenice i okajnice ne sviđaju ti se. Tada rekoh: 'Evo dolazim!' U svitku knjige piše za mene: 'Vršiti, Bože, volju tvoju!' " Pošto gore reče: Žrtve i prinosi, paljenice i okajnice – koje se po Zakonu prinose – ne mile ti se i ne sviđaju, veli zatim: Evo dolazim vršiti volju tvoju! Dokida prvo da uspostavi drugo. U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek.

Evangelije

Luka 1,39-45

U one dane usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa:

"Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovjen plod utrobe tvoje! Tä otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!"

Za razmišljanje

Na današnju četvrtu nedjelju došašća saberimo se usprkos svim poslovima koji nadolaze ovih posljednjih dana prije Božića. Možda smo već iz podruma donijeli jaslice – kao svake godine. Kakva su nam očekivanja u vezi s tim djetetom čije rođenje u štalici ćemo slijedećih dana slaviti? Da li uopće nešto očekujemo osim poklona i svečanog objeda? Kada i kako dozivamo Isusa Krista, njegovu blizinu i njegov dolazak? Možemo li mi kršćani živjeti sretnije, nego drugi ljudi, zbog toga što znamo da je Isus došao?

Neke od tih misli trebale bi nas pratiti u ovoj euharistiji i slijedećih dana. Ovih se dana posvuda pokazuju najdublja nadanja i čežnje ljudi: nada da će doći Bog, da će biti mir, da će doći Bog koji će ukinuti žalost i zlo. Te su čežnje stare kao i samo čovječanstvo. Riječi i predodžbe koje su već pred više od 2000 godina izrazile ispunjenje takvih čežnji nalazimo i u današnjim čitanjima: pastir, mir, radost, biti blagoslovjen. Ti pojmovi i stvarnost koju oni izražavaju trebaju nas ohrabriti da se prepustimo tom Bogu koji je prijatelj čovjeku, koji jedini može ispuniti najdublje ljudske nade. Krist one koji su mu povjereni ne ostavlja na cjedilu, nego ih čuva od opasnosti i daje im sigurnost i mir. Možda mislimo da tih gotovo dvije tisuće godina Došašća i Božića nije bitno poboljšalo povijest ljudskih nedaća. No Božji dolazak na zemlju događa se u skrovitosti, u tišini: to je njegov način. On kuca, pita, poziva. Ne nameće se. Za onoga tko mu otvorí mijenja se život, svijet, taj doživljava nešto novo i neočekivano – kao Marija. Marija je svojom otvorenosću za Božju ponudu postala nositeljicom Božje spasiteljske poruke. I to spasenje, ta oslobođajuća poruka zrači, pokreće ljude: Marija žuri k Elizabeti i jer su obje otvorene za nevjerljivojatni prođor Božji u njihov život, njihov je susret prožet Duhom Božjim. Marija i Elizabeta – svaka nosi jedan vid odnosa ljubavi Božje prema ljudima. Božanskom dolasku mora biti odgovor naše radosno prihvatanje. Kad dolazi naš Otkupitelj, ne možemo ostati mirno sjediti i dalje nepromijenjeno živjeti svoj život. Potiče nas da mu izademo u susret i pomognemo mu u izgradnji njegova Kraljevstva, koje želi svakim Došašćem (i ne samo onda!) biti sve više ostvareno!